

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

בפני שופט דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד נעמה ניר

המאשימה

נגד

ירון מינץ
ע"י עו"ד עין צבי

הנאשמים

הכרעת דין

כללי:

1. בכתב האישום מייחסת התביעה לנאשם עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים והפרת הוראה חוקית.
העבירות מיוחסות לנאשם בשני אישומים. האישום הראשון מתייחסת לפרק הזמן שבין ה- 14/7/09 ל- 20/7/09
האישום השני מתייחס ליום 7/8/09 לאחר שחרורו של הנאשם בתנאים בתחנת המשטרה.
2. רוב העובדות בתיק זה אינן שנויות במחלוקת. המחלוקות מתמקדות בפרשנות שיש לתת לעובדות וכן למשמעויות המשפטיות הנובעות מאותן עובדות.
3. בחודש יוני 2009 פרסמה טל שטרומ, מודעה באתר "למטייל" וציינה כי היא מתכננת טיול לתיאלנד. טל שטרומ (להלן: "המתלוננת") סיכמה עם שני שותפים שתטוס עימם ביום 21.9.09.
בעקבות המודעה נוצר בין המתלוננת לנאשם. בעקבות אותו קשר המתלוננת מסרה לנאשם את מספר הטלפון הנייד שלה וכן הטלפון שלה בבית ואף נפגשה עימו כמה פעמים.
בתחילת חודש יולי הסכימה המתלוננת כי הנאשם יצטרף אליהם לטיול. בעקבות אותה הסכמה הנאשם קנה כרטיס טיסה לתיאלנד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

4. בשלב מסויים המתלוננת הודיעה לנאשם כי החליטה שלא לטייל איתו בתאילנד. בעקבות הודעה זו דרש הנאשם לקבל מהמתלוננת את דמי הביטול של הכרטיס שהזמין.
5. בעקבות שיחות טלפון רבות ומסרונים שקיבלה המתלוננת היא הגישה תלונה נגד הנאשם בגין איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. התלונה הוגשה ביום 20.7.09.
6. הנאשם נחקר באזהרה ביום 28.7.09 ושוחרר בערבות צד ג' וכן תנאי הרחקה מהמתלוננת למשך 30 יום.
7. ביום 7.8.09 יצר הנאשם קשר עם המתלוננת בפייסבוק ובעקבות אותו קשר המתלוננת פנתה שוב למשטרה ביום 11.8.09

גירסת הנאשם:

8. בהודעתו מיום 28.7.09 (ת 1/ מסר הנאשם את הפרטים הבאים :
 א. הנאשם מסר כי לא איים על המתלוננת אלא קצת כעס אליה כיוון ששינתה דעתה והחליטה שלא לנסוע איתו לחו"ל.
 ב. הנאשם מסר כי דרש מהמתלוננת לשלם לו את דמי הביטול או הקנס לשינוי מועד הנסיעה והוסיף :
"... ירדתי מהדמי ביטול כי ראיתי את התגובה שלה. היא היתה עצבנית וחסרת סבלנות. היא לא רצתה היא לא חייבת".
 ג. הנאשם הודה כי התקשר מספר רב של פעמים למתלוננת למרות שהיא ביקשה ממנו להפסיק להתקשר. הוא הוסיף כי הפסיק להתקשר כשהמתלוננת אמרה לו שהטלפון הוא בהאזנת המשטרה.
 ד. הנאשם הודה כי השתמש בביטוי לנקום וציין :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

"... אני אמרתי את המילה לנקום כי היא תופסת מעצמה שתרגיש רע עם מה שהיא עשתה..."

בסוף הודעתו מסר הנאשם כי לא התקשר יותר למתלוננת כיוון שהיא לא מעניינת אותו.

9. בהודעתו השניה (ת / 2) שנמסרה ביום 30.8.09 מסר הנאשם את הפרטים הבאים :

א. הנאשם טען כי לשלוח מסר בפייסבוק אינו נחשב ליצירת קשר "מי יצר איתה קשר. אינטרנט זה לא קשר. מי ראה אותה בכלל. זכותי לשלוח הודעות בפייסבוק מתי שאני רוצה..."

ב. בהמשך הנאשם טען כי המשטרה מציקה לו : "... אני רוצה להבין איך אתה מעז לקרוא לי ואני אומר לך שאתה לא תשב פה לא אתה ולא המנהלת הטיפשה שלך..."

ג. בהמשך הנאשם הודה כי שלח את ההודעות בפייסבוק שהובאו עלי די המתלוננת למשטרה וטען כי לא התכוון לאיים עליה אלא להביע את מורת רוחו על כך שהוכה על ידי השוטרים בעקבות תלונתה הראשונה של המתלוננת.

ד. שתי הודעות אחרונות ששלח הנאשם ביום 7.8.09 בשעות 0807 ו – 0809 (ת / 3) הם :

"תזהרי שאני לא אגיש עלייך תלונה על סחטנות..."
 "חוצפנית שיהיה לך בהצלחה. אהה מאחר ולא חסמת אותי אז מותר לי לשלוח לך הודעות. את יכולה לדחוף את השוטרים ל תחת הקטן שלך.. מקווה מאוד שאני לא אצטרך להתקל בכך בטיול. בכל מקרה אני דיברתי גם עם המשטרה – אם תציקי לי שמה בטיול או בכלל אני באמת לא מקנא בך..."

10. בעדותו בפניי מסר הנאשם כי קנה כרטיס טיסה לתאילנד אחרי שהמתלוננת מסרה לו שהיא תטייל עמו. אחרי זמן היא החליטה לחזור בה מכוונתה לטייל עימו והתנהגה אליו בזלזול.

הנאשם מסר כי המתלוננת גם זילזלה בכספו "ידעה שאפסיד כסף וידעה שההורים שלי לא מרשים לי לנסוע לבד. שבוע שלם אמרו לי שאני חייב להחזיר את כל הכסף ורק אחרי שאבי התערב שילמתי רק דמי ביטול".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

הנאשם ציין כי התקשר למתלוננת רק לעניין החזר הכסף. הנאשם מסר כי בעת שחרורו במשטרה אמרו לו לא לשוחח עם המתלוננת "לא ידעתי שזה בכל דרך ושאי אפשר גם דרך האינטרנט. החוקר לא נתן לי הרצאה לגבי הדרך לאי יצירת קשר".

גירסת המתלוננת:

11. העדה טל שטורם מסרה כי יצרה קשר עם הנאשם בעקבות מודעה שפרסמה באתר ל"מטייל". לאחר שסוכם כי הנאשם יסע איתה ועם חבריה החליטה העדה כי הנאשם לא ישתלב טוב עמם והודיעה לו שלא תיסע עימו.
12. העדה ציינה כי אחרי אותה הודעה הנאשם התקשר אליה מספר רב של פעמים ושלח מסרונים "...הוא דרש שאחזיר לו את ה – 150 ₪ אני והשותפים כי הוא כבר הזמין כרטיס טיסה ובכלל זה הוא שביטל. אמרנו לו שישע אבל לא אתנו. הוא אמר שאם לא נחזיר לו את ה – 150 ₪ הוא יתנכל לי הוא ואמא שלו..."
13. העדה מסרה כי לאחר שהמשטרה שחררה את הנאשם בתנאי שלא יצור קשר עמה הנאשם שלח לה הודעות בפייסבוק (ת / 3). העדה ציינה כי יחסו המזלזל של הנאשם למשטרה ודבריו כי יתנקם בה הפחידו אותה.
- בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי שותף אחר לטיול אור אמר לה כי אם הנאשם יצטרף לטיול זה יהרוס את הטיול. העדה הוסיפה כי הנאשם מעולם לא פגש את אור אבל דיבר איתו "אור סיפר לי שירון איים עליו. אני לא סיפרתי את זה במשטרה כי אור ביקש שלא אערב אותו בסיפור".
- בחקירתה הנגדית ציינה העדה כי הנאשם דרש ממנה 150 ₪ ולא דיבר על 900 דולר.
14. מתדפיס השיחות היוצאות מהטלפון של הנאשם למתלוננת עולה כי יצאו שיחות רבות בין 14.7.09 ל – 20.7.09.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

עדותו של אור אהרוני:

15. העד ציין כי התכוון לנסוע לתאילנד עם ידידה דתייה שלו רצתה לצרף עוד אנשים לקבוצה. הם החליטו לצרף את המתלוננת לקבוצה.

בהמשך מסר העד "... מבחינתי טל פנתה אלי באחד הימים ואמרה שהיא רוצה לצרף ידיד מאוד טוב שלה ותגובתי היתה שאני לא אומר לבן אדם עם מי לטוס ומן הסתם לא נסתובב ארבעה אלא שניים שניים".

16. העד מסר כי הנאשם דיבר איתו פעם או פעמיים ורצה להפגש בהקשר למסלול ופרטי הטיסה והוא הבהיר לו כי מה שהוא וטל עושים זה עניינם.

17. בהמשך הנאשם פנה אליו ודרש ממנו להשתתף בדמי הביטול ששילם. הנאשם פנה אליו מספר פעמים בעניין התשלום אך לא איים עליו. העד ציין בפני הנאשם שהוא יכול לפנות לבית משפט.

הערכת העדויות והסיכומים:

18. המחלוקות בין הצדדים הן מצומצמות. אין ספק בעיניי כי המתלוננת העידה אמת כשציננה שביקשה מהנאשם להפסיק להתקשר אליה אחרי הפניות שלו בעניין החזרת דמי הביטול של כרטיסו. אני קובע כעובדה כי הנאשם ביקש את דמי הביטול ולא את מלוא תמורת הכרטיס.

19. הנאשם לא קיבל את הבקשה והתקשר עשרות פעמים לטלפון של המתלוננת. אין ספק כי יש בהתקשרויות הרבות, גם אם חלקן הגדול לא נענה כדי להטריד את המתלוננת באמצעות מתקן בזק. ראה רע"פ 10462/03 הלינור הראד נ' מדינת ישראל.

20. הנאשם הודה כי אמר למתלוננת שינקום בה והוסיף כי אמר את הדברים על מנת שתרגיש רע עם הדברים שעשתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11839-04-10 מדינת ישראל נ' מינץ

באשר לדבריו בשתי ההודעות האחרונות שנשלחו בפייסבוק נראה לי כי יש בהם יותר ציפיה לאי פגישה בין הצדדים מאשר איום.

21. באשר להפרת ההוראה החוקית כתב הערבות עליו חתם הנאשם הינו ברור ואוסר קשר מסוג כלשהו עם המתלוננת. יצירת הקשר באמצעות הפייסבוק הוא בגדר הפרה של אותה הוראה. אני דוחה את טענת הנאשם שלא ראה בפניה באינטרנט לאדם אחר יצירת קשר הדבר עומד בסתירה לתנאי השחרור ולהגיון לפיו תנאי השחרור נועד ליצור הפרדה מוחלטת בין המתלוננת לנאשם לפרק זמן נתון.

22. כפי שפורט לעיל הגעתי לידי מסקנה נוכח עדותה המהימנה של המתלוננת, דברי נאשם עצמו ועדות עד ההגנה המחזקת את גירסת המתלוננת לעניין חוסר נכונותו של עד זה לצרף את הנאשם לטיול כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו באישום הראשון.

23. באשר לאישום השני, שוכנעתי כי הנאשם הפר את ההוראה החוקית ועל כן אני מרשיע אותו בעבירה זו.

באשר ליתר העבירות כפי שצויין לעיל, לא מצאתי כי בהקשר לאישום השני הוכח כי הנאשם השמיע איומים.

באשר לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, נראה לי כי אין מקום להרשיע בעבירה זו כיוון שהעבירה, אם היא מתקיימת, מהווה חלק מהיסוד העובדתי של העבירה של הפרת הוראה חוקית.

24. סוף דבר, הנאשם מורשע בכל העבירות שיוחסו לו באישום הראשון ובעבירה של הפרת הוראה חוקית באישום השני.

ניתנה היום, ב בתמוז תשע"א, 4 ביולי 2011, במעמד הצדדים

דניאל בארי, שופט